

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 22.6.2012
COM(2012) 336 final

2012/0164 (APP)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega luuakse süsteem rahalise abi andmiseks liikmesriikidele, kelle rahaühik ei ole
euro**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

18. veebruaril 2002 võeti vastu määrus (EÜ) nr 332/2002, millega loodi liidu rahalise abi andmise süsteem. Määruse eesmärk on leevendada välisrahastamise piiranguid liikmesriikides, kes on raskustes või kellel on tõsine oht sattuda raskustesse seoses maksebilansiga. Määrust kohaldatakse üksnes nende liikmesriikide suhtes, kelle rahaühik ei ole euro. Viimastel aastatel maailma tabanud enneolematu ulatusega kriis on oluliselt vähendanud majanduskasvu ja finantsstabiilsust ning kahjustanud liikmesriikide eelarvepositsiooni, maksebilanssi ja võlaseisundit, mistõttu mitmed neist on olnud sunnitud taotlema rahalist abi.

Majandus- ja finantskriisi tingimustes on loodud uued abi andmise vahendid: Euroopa Finantsstabiilsuse Fond (EFSF), Euroopa finantsstabiilsusmehhanism (EFSM) ning varsti jõustub ka Euroopa stabiilsusmehhanism (ESM). Kehtiv määrus ei ole aga kõnealuse arenguga sammu pidanud. Kõnealuste finantsstabiilsusmehhanismidega on loodud uued ennetavad vahendid rahalise abi andmiseks eelkõige euroala liikmesriikidele. Määruse läbivaatamise tulemusel saavad muud kui euroala liikmesriigid kasutada sarnaseid rahastamisvahendeid. Peale selle võimaldab see majandusjuhtimise hiljutisest tugevdamisest ning majanduse ja eelarve tõhusamast koordineerimisest lähtuvalt kehtivat määrust ajakohastada, et tagada võrdsemad võimalused euroala ja muude kui euroala liikmesriikide jaoks. Lisaks peaks see suurendama otsuste tegemise tõhusust, kuna määruse jõustamise menetlust lihtsustatakse nii, et kahe etapi asemel on üks menetlusetapp.

2. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Käesoleva määrusega luuakse liidu rahalise abi süsteem, mille raames saab abi anda muudele kui euroala liikmesriikidele, kes on raskustes või kellel on tõsine oht sattuda raskustesse seoses maksebilansiga (artikkel 1). Rahalist abi võidakse anda laenu või krediidiiliini vormis, kusjuures põhisumma ei ületa 50 miljardit eurot (artikkel 2). Krediidiiliin võib olla abikõlblikkuse tingimustel põhinev ennetav tingimuslik krediidiiliin või täiendavate tingimustega seotud krediidiiliin, mis põhineb abikõlblikkuse tingimustel ja uutel poliitikameetmetel (artikkel 4).

Nõukogu otsustab laenuandmise komisjoni soovitusel alusel (artikkel 3). Laenu antakse tingimusel, et liikmesriik võtab vastu makromajandusliku kohandamisprogrammi eesmärgiga taastada maksebilansi jätkusuutlik positsioon ning suutlikkus end täielikult rahastada finantsturgudel. Komisjon koostöös EKPga ja vajaduse korral IMFiga teostab makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamise seiret korrapärase kontrollkäikude abil.

Läbivaadatud määrus sisaldab uusi sätteid, mille eesmärk on tõhustada rahalise abi rakendamist käsitlevat dialoogi, et tagada suurem läbipaistvus ja vastutus. Konkreetselt võib Euroopa Parlamendi asjaomane komitee kutsuda asjaomase liikmesriigi esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme. Asjaomase liikmesriigi parlament võib kutsuda komisjoni esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme.

Nõukogu otsustab ennetava tingimusliku krediidiliini või täiendavate tingimustega seotud krediidiliini eraldamise komisjoni soovitusel (artikkel 5). Ennetavat tingimuslikku krediidiliini on võimalik kasutada liikmesriikidel, kelle majandus- ja finantsolukord on põhimõtteliselt usaldusväärne ja kes täidavad kokkulepitud abikõlblikkuse kriteeriumid. Täiendavate tingimustega seotud krediidiliini on võimalik kasutada liikmesriikidel, kes ei täida mõnda ennetavale tingimuslikule krediidiliinile juurdepääsu tingimust, kuid kelle üldine majandus- ja finantsolukord on usaldusväärne. Peale selle peaksid asjaomased liikmesriigid võtma parandusmeetmeid. Nad peaksid keskenduma veel täitmata abikõlblikkuse kriteeriumide täitmisele ja maksebilansi jätkusuutliku positsiooni taastamisele, tagades et krediidiliini eraldamise ajal täidetud abikõlblikkuse kriteeriumid oleksid jätkuvalt täidetud.

Ennetavat rahalist abi saava liikmesriigi suhtes kohaldatakse tõhustatud järelevalvet, et tagada tavaolukorra kiire taastumine ja kaitsta teisi liikmesriike võimaliku negatiivse ülekanduva mõju eest (artikkel 6). Tõhustatud järelevalve peaks hõlmama ulatuslikumat juurdepääsu teabele, mida komisjonil on vaja asjaomase liikmesriigi majandus-, eelarve- ja finantsolukorra seire tugevdamiseks ning korrapäraseks aruannete esitamiseks. Tõhustatud järelevalve all olev liikmesriik võtab meetmeid majandusraskuste võimalike põhjuste kõrvaldamiseks.

Uue määrusega üritatakse viia mitu olulist menetlusetappi kooskõlla ELi toimimise lepingu artikli 136 kohase uue määrusega, mis on suunatud raske finantsolukorraga liikmesriikidele. Eesmärk on tagada ELi programmiriikide jaoks võimalikult võrdsed tingimused olenemata sellest, kas kõnealused liikmesriigid kuuluvad euroalasse või mitte. Läbivaadatud määrusega on ette nähtud ülemäärase eelarvepuudujäägi ja Euroopa poolaasta kohase mitme järelevalveetapi asendamine makromajandusliku kohandamisprogrammiga ja selle järelevalvega (artiklid 7 ja 9). Makromajandusliku kohandamisprogrammi ulatust silmas pidades saab kõnealuse kohandamisprogrammi kohaldamisajaks peatada muud laadi majandus- ja eelarvejärelevalve teostamise, et vältida aruandluskohustuste dubleerimist. Samamoodi tagatakse läbivaadatud määrusega ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse peatamine, kui liikmesriigi suhtes kohaldatakse makromajanduslikku kohandamisprogrammi (artikkel 8), ning sellega on nõutav abijärgne järelevalve liikmesriikides, kes on maksnud tagasi vähem kui 75 % saadud rahalisest abist (artikkel 15).

Laenutehingud muudetakse Euroopa Komisjoni jaoks veidi paindlikumaks, et piirata finantsturu raske olukorra korral võimalike raskuste tekkimist rahaliste vahendite hankimisel (artikkel 12).

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega luuakse süsteem rahalise abi andmiseks liikmesriikidele, kelle rahaühik ei ole euro

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 352,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud õigusaktide eelnõud riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artiklis 143 on sätestatud, et soovitusel põhjal, mille komisjon annab pärast nõupidamist majandus- ja rahanduskomiteega, annab nõukogu vastastikust abi liikmesriigile, kes on suurtes maksebilansiraskustes või teda ähvardab tõsine oht sellistesse raskustesse sattuda. Määrust kohaldatakse üksnes nende liikmesriikide suhtes, kelle rahaühik ei ole euro (edaspidi „muud kui euroala liikmesriigid”). Siiski ei ole selle sättega kindlaks määratud vahendit, mida kavandatud vastastikuse abi andmiseks kasutada.
- (2) Viimasel kolmel aastal maailma tabanud enneolematu ulatusega kriis on oluliselt kahjustanud majanduskasvu ja finantsstabiilsust ning halvendanud märgatavalt liikmesriikide eelarvepositsiooni ja võlaseisundit, mistõttu mitmed neist on olnud sunnitud taotlema rahalist abi.
- (3) Muudele kui euroala liikmesriikidele rahalise abi andmist ja selle kasutamise jälgimist käsitlevad eeskirjad peaksid olema kooskõlas eeskirjadega, mida kohaldatakse nende liikmesriikide suhtes, kelle rahaühik on euro, eriti peaksid need olema kooskõlas eeskirjadega, mis on ette nähtud määrusega, millega tugevdatakse majanduse ja eelarve järelevalvet liikmesriikide üle, kellel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsuse tagamisel euroalas, tehes teatavaid vajalikke kohandusi, et võtta arvesse aluslepingu eeskirjade erinevust nende liikmesriikide puhul, kelle rahaühik ei ole euro, ning piiratumaid omavahelisi majandus- ja finantsseoseid. Komisjonil

näiteks ei tohiks olla võimalik kohaldada rahalist abi mittesaava liikmesriigi suhtes tõhustatud järelevalvet.

- (4) Rahalise abi andmine peaks olema seotud asjaomase liikmesriigi majanduse ja eelarve järelevalvega. Järelevalve ulatus peaks olema vastavuses olemasolevate finantsraskuste tõsidusega ja selle puhul tuleks arvesse võtta antava rahalise abi laadi, mis võib ulatuda abikõlblikkuse tingimustel põhinevast ennetavast toetusest rangete poliitiliste tingimustega seotud makromajandusliku kohandamisprogrammini.
- (5) Ennetavat rahalist abi saava liikmesriigi suhtes tuleks kohaldada tõhustatud järelevalvet, et tagada tavaolukorra kiire taastumine ja kaitsta teisi liikmesriike võimaliku negatiivse ülekanduva mõju eest. Tõhustatud järelevalve peaks hõlmama laialdasemat juurdepääsu teabele, mida komisjonil on vaja asjaomase liikmesriigi majandus-, eelarve- ja finantsolukorra seire tugevdamiseks ning korrapäraseks aruannete esitamiseks majandus- ja rahanduskomiteele.
- (6) Laenu saavate liikmesriikide majanduse ja eelarve järelevalvet tuleks veelgi tugevdada. See peaks hõlmama makromajandusliku kohandamisprogrammi kehtestamist. Makromajandusliku kohandamisprogrammi ulatust silmas pidades tuleks kõnealuse kohandamisprogrammi kohaldamisajaks peatada muud laadi majandus- ja eelarvejärelevalve teostamine, et vältida aruandluskohustuste dubleerimist.
- (7) Selleks et edendada rahalise abi rakendamist hõlmavat dialoogi liidu institutsioonide vahel (eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel) ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, tuleks sätestada eeskirjad.
- (8) Otsusega selle kohta, et liikmesriik ei järgi makromajanduslikku kohandamisprogrammi, peaks kaasnema ka liidu vahendite maksmise või kohustuste peatamine vastavalt määruse (EL) nr XXX (millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1083/2006) artikli 21 lõikele 6.
- (9) Nõukogu peaks kasutama aluslepingu artikli 143 lõike 2 kohast volitust võtta käesoleva määruse kohaldamiseks vastu üksikotsuseid.
- (10) Määrustega (EÜ) nr 1093/2010, (EÜ) nr 1094/2010 ja (EÜ) nr 1095/2010 asutatud Euroopa järelevalveasutuste tegevuse ulatus peaks jääma iga kõnealuse määruse artiklis 1 sätestatud piiridesse.
- (11) Selleks et võtta vastu käesolev määrus, millega nähakse ette liidu rahalise abi andmine muudele kui euroala liikmesriikidele, ei ole aluslepingus sätestatud muid volitusi kui need, mis on artiklis 352,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

1. Käesoleva määrusega luuakse liidu rahalise abi süsteem, mille raames saab kooskõlas aluslepingu artikliga 143 anda abi liikmesriikidele, kes on raskustes või kellel on tõsine oht sattuda raskustesse seoses maksebilansiga.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse nende liikmesriikide suhtes, kelle rahaühik ei ole euro.

Artikkel 2

Liidu rahaline abi

1. Liidu rahalist abi antakse järgmisel kujul:
 - (a) laenuna;
 - (b) ennetava tingimusliku krediidiliinina, mis põhineb abikõlblikkuse tingimustel; või
 - (c) täiendavate tingimustega seotud krediidiliinina, mis põhineb abikõlblikkuse tingimustel ja uutel poliitikameetmetel.
2. Selleks volitatakse komisjoni sõlmima Euroopa Liidu nimel lepinguid laenu võtmiseks kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt.
3. Käesoleva määruse kohaselt liikmesriikidele antavate laenude või eraldatavate krediidiliinide põhisumma ei ületa 50 miljardit eurot.
4. Kui asjaomane liikmesriik kavatseb kaasata liiduvälist rahalist abi, mille kaasamisel seatakse majanduspoliitilisi tingimusi, peab ta eelnevalt nõu pidama komisjoniga. Komisjon analüüsib liidu rahalise abi süsteemi raames kasutada olevaid võimalusi ning kavandatavate majanduspoliitiliste tingimuste kokkusobivust meetmetega, mis on võetud aluslepingu artiklite 121 ja 126 alusel ning kõnealuste artiklite alusel vastuvõetud mis tahes õigusaktide alusel. Komisjon teavitab majandus- ja rahanduskomiteed oma analüüsi tulemustest.

Artikkel 3

Laenuandmise tingimused ja menetlus

1. Laenu võtta sooviv liikmesriik teavitab sellest komisjoni, Euroopa Keskpanga (EKP) ning majandus- ja rahanduskomiteed.
2. Komisjon hindab koos EKPga ja võimaluse korral IMFiga asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.

3. Asjaomane liikmesriik koostab kokkuleppel komisjoniga (kes tegutseb koostöös EKP ja võimaluse korral IMFig) esialgse makromajandusliku kohandamisprogrammi, mis sisaldab poliitikanõudeid, mille eesmärk on taastada maksebilansi jätkusuutlik positsioon ning suutlikkus end täielikult rahastada finantsturgudel. Esialgses makromajanduslikus kohandamisprogrammis võetakse nõuetekohaselt arvesse asjaomasele liikmesriigile aluslepingu artiklite 121, 126 ja 148 alusel esitatud soovitusi ja nende järgimiseks võetud meetmeid ning laiendatakse, tugevdatakse ja süvendatakse vajalikke poliitikameetmeid.
4. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada anda asjaomasele liikmesriigile laenu ja kui see on nii, kiidab ta heaks kõnealuse laenuga seotud makromajandusliku kohandamisprogrammi.
5. Laenuandmise otsus sisaldab summat, maksimaalset keskmist tagasimaksetähtaega, hinnastamist, osamaksete maksimaalset arvu, laenu kättesaadavuse perioodi, peamisi majanduspoliitilisi tingimusi ning abi rakendamise muid üksikasjalikke eeskirju.
6. Komisjon ja asjaomane liikmesriik sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumid, milles esitatakse makromajandusliku kohandamisprogrammi üksikasjad (edaspidi „vastastikuse mõistmise memorandum”). Komisjon edastab vastastikuse mõistmise memorandumid Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
7. Komisjon koostöös EKPga ja vajaduse korral IMFig teostab makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamise seiret korrapärase kontrollkäikude abil. Ta teavitab majandus- ja rahanduskomiteed kord kvartalis. Asjaomane liikmesriik teeb täies ulatuses koostööd komisjoni ja EKPga. Eelkõige esitab ta komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mida nad peavad programmi seireks vajalikuks. Samuti on asjaomasel liikmesriigil kohustused, mis on ette nähtud artikli 6 lõikega 2.
8. Komisjon koostöös EKPga ja võimaluse korral IMFig analüüsib koos asjaomase liikmesriigiga, milliseid muudatusi tuleb vajaduse korral makromajanduslikus kohandamisprogrammis teha. Nõukogu kiidab komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega heaks kõnealuse programmi mis tahes muudatused.
9. Kui lõike 7 kohase seire tulemusel tuvastatakse märkimisväärsed kõrvalekalded makromajanduslikust kohandamisprogrammist, võib nõukogu otsustada komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega, et asjaomane liikmesriik ei täida rahalise abi kokkulepitud tingimusi. Käesoleva määruse kohased liidu rahalise abi väljamaksed peatatakse.
10. Hiljemalt kuus kuud pärast lõike 9 kohast otsust võib nõukogu otsustada komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega, et väljamaksete tegemist jätkatakse, kui asjaomane liikmesriik täidab rahalise abi kokkulepitud tingimused. Kui kõnealuse tähtaja jooksul sellist otsust vastu ei võeta, ei tehta enam ühtegi käesoleva määruse kohast liidu rahalise abi täiendavat väljamakset.
11. Kui asjaomase liikmesriigi haldussuutlikkus ei ole piisav või kui tal on kohandamisprogrammi rakendamisega märkimisväärsed probleeme, taotleb ta tehnilist abi komisjonilt, kes võib moodustada selleks eksperdirühmi, kuhu kuuluvad liikmesriikide ja muude Euroopa ja /või asjakohaste rahvusvaheliste institutsioonide esindajad. Tehniline abi võib hõlmata asjaomases riigis asuvaid esindajaid ja

abipersonali, kes annavad ametiasutustele nõu kohandamisprogrammi rakendamise kohta.

12. Euroopa Parlamendi asjaomane komitee võib kutsuda asjaomase liikmesriigi esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme.
13. Asjaomase liikmesriigi parlament võib kutsuda komisjoni esindajad osalema arvamuste vahetuses, milles käsitletakse makromajandusliku kohandamisprogrammi rakendamisel tehtud edusamme.

Artikkel 4

Krediidiliinide eraldamise tingimused

1. Ennetavat tingimuslikku krediidiliini saavad kasutada liikmesriigid, kelle majandus- ja finantsolukord on jätkuvalt põhimõtteliselt usaldusväärne. Selleks et kindlaks teha, kas liikmesriik vastab ennetava tingimusliku krediidiliini tingimustele, koostatakse üldhinnang, võttes arvesse järgmisi abikõlblikkuse kriteeriume:
 - (a) Aluslepingu artiklite 121 ja 126 alusel vastuvõetud nõukogu soovitude ja otsuste järgimine. Liikmesriigid, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, saavad siiski ennetavat tingimuslikku krediidiliini kasutada, tingimusel et nad täidavad täies ulatuses nõukogu aluslepingu artikli 126 lõike 7 alusel vastu võetud soovitusel.
 - (b) Valitsemissektori jätkusuutlik võlg.
 - (c) Ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse kohaste kohustuste täitmine. Riigid, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, saavad siiski ennetavat tingimuslikku krediidiliini kasutada, kui on kindlaks tehtud, et nad on võtnud kohustuse vähendada nõukogu kindlakstehtud tasakaalustamatust.
 - (d) Tõendid kapitaliturgudele mõistlikel tingimustel juurdepääsu kohta.
 - (e) Jätkusuutlik välispositsioon.
 - (f) Pankadel ei ole selliseid maksejõuetusprobleeme, mis kujutaksid süsteemset riski pangandussüsteemi stabiilsusele.
2. Täiendavate tingimustega seotud krediidiliini on võimalik kasutada liikmesriikidel, kes ei täida mõnda ennetavale tingimuslikule krediidiliinile juurdepääsu tingimust, kuid kelle üldine majandus- ja finantsolukord on usaldusväärne. Asjaomased liikmesriigid peaksid pärast komisjoni ja EKPga nõupidamist välja töötama korrigeerivad meetmed, mille eesmärk on:
 - (a) täita lõikes 1 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumid, mis ei olnud seni täidetud, ning
 - (b) tagada lõikes 1 sätestatud muude abikõlblikkuse kriteeriumide pidev täitmine.

Artikkel 5
Krediidiliinide eraldamise menetlus

1. Krediidiliini sooviv liikmesriik teavitab sellest komisjoni, EKPd ning majandus- ja rahanduskomiteed.
2. Komisjon hindab koos EKPga ja võimaluse korral IMFiga asjaomase liikmesriigi valitsemissektori võla jätkusuutlikkust ning praegusi või potentsiaalseid rahalisi vajadusi ning edastab selle hinnangu majandus- ja rahanduskomiteele.
3. Komisjon hindab koos EKPga, kas asjaomane liikmesriik täidab artikliga 4 ette nähtud tingimusi ennetava tingimusliku krediidiliini või täiendavate tingimustega seotud krediidiliini saamiseks.
4. Nõukogu teeb komisjoni soovituse alusel kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse ennetava tingimusliku krediidiliini või täiendavate tingimustega seotud krediidiliini andmise kohta esialgse kestusega üks aasta. Krediidiliini eraldamise otsus sisaldab summat, krediidiliini kättesaadavaks tegemise tasu, rahaliste vahendite eraldamise korral kohaldatavat hinnastamist, kättesaadavusaega, võetava laenu maksimaalset keskmist tagasimaksetähtaega ning muid abi rakendamist käsitlevaid sätteid. Täiendavate tingimustega seotud krediidiliini eraldamise otsus sisaldab ka artikli 4 lõike 2 alusel võetavate korrigeerivate meetmete kirjeldust.
5. Komisjon ja asjaomane liikmesriik sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandum, milles on sätestatud krediidiliini eraldamise tingimused.
6. Asjaomase liikmesriigi taotlusel võib komisjon otsustada uuendada krediidiliini kaks korda (iga kord kuueks kuuks), olles teavitanud majandus- ja rahanduskomiteed abikõlblikkuse tingimuste täitmisele antud hinnangust.
7. Krediidiliini eraldamisel jälgib komisjon abikõlblikkuse tingimuste pidevat täitmist ning teavitab majandus- ja rahanduskomiteed saadud tulemustest iga kolme kuu tagant. Komisjon hindab uuesti krediidiliini sobivust, kui see võetakse kasutusele. Kui komisjon järeldab sellise hindamise tulemusel, et krediidiliin ei ole enam sobiv asjaomase liikmesriigi raskuste leevendamiseks, võib nõukogu komisjoni soovituse alusel otsustada krediidiliini eraldamise lõpetada ja soovitada asjaomasel liikmesriigil esitada laenutaotlus artikliga 3 ette nähtud menetluse kohaselt.
8. Täiendavate tingimustega seotud krediidiliini eraldamise või ennetava tingimusliku krediidiliini kasutamise korral kohaldatakse asjaomase liikmesriigi suhtes tõhustatud järelevalvet kooskõlas artikliga 6 krediidiliini kättesaadavusaja jooksul.

Artikkel 6
Tõhustatud järelevalve

1. Tõhustatud järelevalve all olev liikmesriik võtab komisjoniga (kes tegutseb koostöös EKPga, Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga (ESRB) ning vajaduse korral IMFiga) konsulteerides ja koostööd tehes meetmeid, mille eesmärk on tagada jätkusuutlik maksebilanss ja vältida tulevasi probleeme juurdepääsul turupõhisele rahastamisele.

2. Komisjoni taotlusel teeb tõhustatud järelevalve all olev liikmesriik järgmist:
- (a) edastab nõutud sagedusega komisjonile, EKP-le ja asjaomastele Euroopa järelevalveasutustele liigendatud andmeid oma finantssüsteemi kohta. Komisjon, EKP ja asjaomased Euroopa järelevalveasutused säilitavad saadud liigendatud andmete konfidentsiaalsuse;
 - (b) teeb asjaomaste Euroopa järelevalveasutuste järelevalve all vajaduse korral stressitestid või tundlikkusanalüüsid, et hinnata pangandussektori vastupanuvõimet eri makromajanduslikele ja finantsvapustustele, nagu on kindlaks määranud komisjon ja EKP koos asjaomaste Euroopa järelevalveasutustega ja ESRBga, ning jagab nendega üksikasjalikke andmeid;
 - (c) võimaldab korrapäraselt hinnata pangandussektori üle teostatava järelevalve tagamise suutlikkust asjaomaste Euroopa järelevalveasutuste teostatava vastastikuse hindamise raames;
 - (d) edastab mis tahes teabe, mida on vaja makromajandusliku tasakaalustamatuse seireks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta;
 - (e) viib koostöös riikliku kõrgema auditeerimisasutusega läbi valitsemissektori raamatupidamisaruannete põhjaliku sõltumatu auditi, et hinnata raamatupidamisaruannete usaldusväärsust, täielikkust ja täpsust ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohaldamisel, ja esitab selle kohta aruande. Sellega seoses hindab komisjon (Eurostat) asjaomaste liikmesriikide esitatud andmete kvaliteeti vastavalt määrusele (EÜ) nr 679/2010;
 - (f) esitab täiendavat teavet, et oleks võimalik jälgida tema edu ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisel, kui tema suhtes kohaldatakse aluslepingu artikli 126 lõike 6 alusel tehtud otsust.
3. Tõhustatud järelevalve all olev liikmesriik:
- (a) viib viivitamata läbi valitsemissektori ja selle allsektorite eelarve aastasisese täitmise põhjaliku hindamise. Hindamine hõlmab ka riigi omandis olevate üksustega ja riigi sõlmitud lepingutega seotud finantsriske sel määral, mil need võivad mõjutada ülemäärast eelarvepuudujääki. Selle hindamise tulemus edastatakse komisjonile ning majandus- ja rahanduskomiteele;
 - (b) edastab valitsemissektori ja selle allsektorite kohta komisjonile ning majandus- ja rahanduskomiteele korrapäraselt teavet eelarve aastasisese täitmise, kulude ja tulude poolel võetud suvakohaste meetmete eelarvemõju, valitsemissektori kulu- ja tulueesmärkide kohta ning samuti võetud meetmete ning eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmete olemuse kohta. Kõnealune aruanne avalikustatakse.
4. Komisjon teeb koostöös EKPga ja vajaduse korral Euroopa järelevalveasutustega ning võimaluse korral IMFiga järelevalve all olevasse liikmesriiki korrapäraseid kontrollkäike, et kontrollida lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud meetmete rakendamist. Ta edastab iga kolme kuu tagant majandus- ja rahanduskomiteele saadud tulemused ning hindab eelkõige, kas tuleks võtta täiendavaid meetmeid. Kõnealused

kontrollkäigud asendavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 10a lõike 2 kohast kohapealset kontrolli.

5. Kui lõike 4 kohase hindamise tulemusel jõutakse seisukohale, et tuleb võtta täiendavaid meetmeid ja et asjaomase liikmesriigi finantsseisundil on märkimisväärne negatiivne mõju liidu finantsstabiilsusele, võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega soovitada asjaomasel liikmesriigil taotleda laenu artikli 3 kohase menetluse alusel. Soovitus ja selle vastuvõtmisele eelnev ettevalmistustöö on konfidentsiaalsed, v.a juhul, kui nõukogu otsustab selle avalikustada.
6. Kui lõike 5 kohaselt vastu võetud soovitus avalikustatakse:
 - (a) võib Euroopa Parlamendi asjaomane komitee kutsuda asjaomase liikmesriigi esindajad osalema arvamuste vahetuses;
 - (b) võib asjaomase liikmesriigi parlament kutsuda komisjoni esindajad osalema arvamuste vahetuses.

Artikkel 7

Kooskõla ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega

1. Makromajanduslik kohandamisprogramm ning selle muudatused, mis on ette nähtud käesoleva määruse artikli 3 lõigetega 4 ja 8, asendavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 8 kohaselt esitatavaid lähenemisprogramme.
2. Kui asjaomasele liikmesriigile esitatakse aluslepingu artikli 126 lõike 7 kohane soovitus ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamise kohta:
 - (a) asendab käesoleva määruse artikli 3 lõigete 4 ja 8 kohane makromajanduslik kohandamisprogramm vastavalt vajadusele ka nõukogu määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 3 lõike 4a kohaseid aruandeid;
 - (b) makromajandusliku kohandamisprogrammi iga-aastased eelarve-eesmärgid, mis on ette nähtud käesoleva määruse artikliga 3, asendavad aluslepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt antud soovituses sisalduvaid määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 3 lõike 4 kohaselt kindlaksmääratud iga-aastaseid eelarve-eesmärke;
 - (c) Käesoleva määruse artikli 3 lõikega 7 ette nähtud seirega asendatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 10 lõike 1 ja artikli 10a kohane seire ning määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 4 lõike 2 kohaste otsuste aluseks olev seire.

Artikkel 8

Kooskõla makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega

Määruse (EÜ) nr 1176/2011 rakendamine peatatakse liikmesriikide puhul, kelle suhtes kohaldatakse makromajanduslikku kohandamisprogrammi, mille on nõukogu heaks kiitnud käesoleva määruse artikli 3 kohaselt. Kõnealuse määruse rakendamine on peatatud makromajandusliku kohandamisprogrammi kestuse vältel.

Artikkel 9

Kooskõla majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaastaga

Käesoleva määruse artikliga 3 ettenähtud seire asendab määruse (EÜ) nr 1466/97 (eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta) artikli 2a kohase majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta järelevalvet ja hindamist.

Artikkel 10

Laenu väljamaksmine

1. Reeglina makstakse laen välja osamaksetena.
2. Ilma et see piiraks artikli 3 lõike 9 kohaldamist, otsustab komisjon osamaksete eraldamise artikli 3 lõike 7 kohase seire alusel.

Artikkel 11

Rahaliste vahendite eraldamine krediidiiliini raames

1. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile 45 kalendripäeva ette oma kavatsusest krediidiiliini raames rahalisi vahendeid kasutada. Üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 5 lõikes 5 osutatud otsuses.
2. Komisjon otsustab rahaliste vahendite eraldamise artikli 5 lõike 7 ja artikli 6 lõike 4 kohase seire alusel.

Artikkel 12

Laenutehingud

1. Artiklis 2 osutatud laenutehingud tehakse eurodes.
2. Asjaomane liikmesriik ja komisjon lepivad omavahel kokku nende järjestikuste osamaksete laadis, mille liit rahalise abi andmise süsteemi alusel eraldab.
3. Pärast seda, kui nõukogu on teinud otsuse laenu kohta, on komisjonil õigus võtta laenu kapitaliturgudel või finantseerimisasutustelt kõige sobivamal ajal kavakohaste väljamaksete vahel, et optimeerida rahastamiskulusid ja säilitada oma maine liidu emitendina kõnealustel turgudel. Kaasatuid, kuid veel väljamaksmata rahalisi vahendeid hoitakse kogu aeg selleks ettenähtud arveldus- või väärtpaberikontol, mida käsitletakse vastavalt eelarveväliste tehingute suhtes kohaldatavatele eeskirjadele, ning neid ei kasutata muuks, kui rahalise abi andmiseks liikmesriigile kõnealuse mehhanismi alusel.
4. Kui liikmesriik saab laenu, millel on varasema tagasimaksmise klausel, ja otsustab seda võimalust kasutada, astub komisjon selleks vajalikud sammud.
5. Asjaomase liikmesriigi taotlusel ning kui asjaolud ja laenulepingud võimaldavad laenu intressimäära parandamist, võib komisjon oma esialgse laenu täielikult või osaliselt refinantseerida või vastavad rahastamistingimused restruktureerida.

6. Komisjon hoiab majandus- ja rahanduskomiteed lõikes 5 osutatud tehingute arenguga kursis.

Artikkel 13

Kulud

Kulud, mis liidul tekkivad iga tehingu sõlmimisel ja läbiviimisel, kannab asjaomane liikmesriik.

Artikkel 14

Laenude haldamine

1. Komisjon kehtestab koos EKPga laenude haldamiseks vajaliku korra.
2. Asjaomane liikmesriik avab oma riigi keskpangas liidult saadud rahalise abi haldamiseks erikonto. Kõnealune liikmesriik kannab laenu põhisumma ja intressid kontole EKPs neliteist TARGET2 tööpäeva enne vastavat maksetähtpäeva.
3. Ilma et see piiraks Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikli 27 kohaldamist, on Euroopa Kontrollikojal õigus teostada asjaomases liikmesriigis finantskontrolli või auditeid, mida ta peab seoses kõnealuse abi haldamisega vajalikuks. Eelkõige komisjonil, sealhulgas Euroopa Pettustevastasel Ametil, on õigus saata oma ametnikke või nõuetekohaselt volitatud esindajaid asjaomasesse liikmesriiki, et teostada tehnilist või finantskontrolli või auditeid, mida ta peab seoses kõnealuse abi haldamisega vajalikuks.

Artikkel 15

Abijärgne järelevalve

1. Käesoleva määruse alusel liidu rahalist abi saanud liikmesriigi suhtes kohaldatakse abijärgset järelevalvet seni, kuni makstakse tagasi vähemalt 75 % rahalise abi põhisummast. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega pikendada abijärgse järelevalve kestust.
2. Abijärgse järelevalve all oleval riigil tuleb täita ka artikli 6 lõike 2 kohased kohustused.
3. Komisjon teeb koostöös EKPga abijärgse järelevalve all olevasse liikmesriiki korrapäraseid kontrollkäike, et hinnata majandus-, eelarve- ja finantsolukorda. Ta edastab iga poolaasta majandus- ja rahanduskomiteele saadud tulemused ning hindab eelkõige, kas tuleks võtta täiendavaid meetmeid.
4. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega soovitada abijärgse järelevalve all oleval liikmesriigil võtta parandusmeetmeid.

Artikkel 16

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 332/2002 tunnistatakse kehtetuks. Kõnealuse määruse alusel antud abi suhtes kohaldatakse kõnealust määrust abi kättesaadavaks tegemise tähtaja lõpuni ja tasumisele kuuluvate summade ülekandmiseni.

Artikkel 17
Üleminekusäte

Artiklit 15 ei kohaldata nende liikmesriikide suhtes, kes juba on programmiarvust järelevalve all, olles saanud käesoleva määruse jõustumise kuupäeval määruse (EÜ) nr 332/2002 alusel rahalist abi.

Artikkel 18
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja